№ 80. Czwartek 5. Kwietnia 1860. Rok wydania 50.

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkami dziennym i tygodniowym kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów. Z pocztą kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 centów wal. austr. — Insercya w półkolumnie, drukiem garmont 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya austryacka. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Szwajcarya. — Włochy. — Niemce. — Szwecya. — Rosya i Królestwo Polskie. — Turcya. — Afryka. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Kronika.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

C. k. dyrekcya finansów krajowych we Lwowie mianowała poborcą przy nowo uorganizowanym głównym urzędzie celnym III. klasy w Jagielnicy kontrolora kasy obwodowej, i zastępcę poborcy głównego urzędu celnego tamże *Juliusza Kaschiza*, a posadę kontrolora przy tym samym urzędzie nadała prowizorycznemu kontrolorowi głównego urzędu celnego *Piotrowi Olszańskiemu*.

Lwów, 23go marca 1860.

Na założenie regularnej szkółki parafialnej we wsi *Korzenicy*, w obwodzie przemyskim, zobowiązała się gmina miejscowa istniejący już budynek szkolny stosownie urządzić i nadal w dobrym zawsze utrzymać stanie, niemniej też posprawiać potrzebne przybory szkolne, pamiętać o niezbędnej dla szkoły usłudze i dostawić z swej strony na opał 6 niższo-austr. sążni drzewa.

W dotacyi zapewniła pomieniona gmina nauczycielowi, obowiązanemu pełnić także obowiązki dyaka, oprócz użytku przyłączonych do budynku szkolnego dwóch parceli gruntowych w objętości 647 sążni kwadratowych, roczną płacę 84 zł. w. a., którą uiści po części z procentów przeznaczonych na fundusz szkolny obligacyi gminnych, częścią zaś gotówką.

Na podniesienie tej dotacyi odstąpił także gr. kat. pleban miejscowy Karol Dołżycki na czas swego pobytu w miejscu użytkowania z położonych pod liczbami topograficznemi 743 i 744 gruntów parafialnych w objętości dwóch dwóch morgów i 1243 sążni kwadratowych.

Objawiona temi ofiarami dążność do podniesienia oświaty ludu podaje się niniejszem z należytem uznaniem do powszechnej wiadomości.

Lwów, 24go marca 1860.

Sprawy krajowe.

(Stan zarazy bydła z końcem marca r. b.)

Podczas gdy w Kociubińcach obwodzie czortkowskim i w Podolcach obwodzie samborskim zgasła zaraza bydła, w przytoczonych w wykazie trzech miejscach już się całkiem zmniejszyła, pojawiła się niestety na nowo zaraza bydła w należącym do Sidorowa folwarku Słobudka w obwodzie czortkowskim tudzież w folwarku w Pieniakach w obwodzie złoczowskim, dlatego jest obecnie 7 miejsc dotkniętych zarazą, mianowicie: 4 w obwodzie samborskim, jedno w złoczowskim, a 2 w obwodzie czortkowskim.

W nadmienionych siedmiu miejscach między ogółowym stanem bydła, liczącym 3009 sztuk, dotknęła zaraza w 94 folwarkach 453 sztuk, z których 73 wyzdrowiało, 341 odeszło, 11 zabito, a 28 rozrzuconych w pięciu miejscach pozostało jeszcze w niepewnym stanie. Lwów, 4. kwietnia 1860.

Ameryka.

(Wypadki w górnym Mexyku. — Posiedzenie reprezentantów otwarte modlitwą. — Zaburzenia w Grenadzie.)

Nowy Jork, 14go marca. Jenerał-porucznik Scott wydał rozkaz, ażeby wszystkie zbędne wojska Stanów zjednoczonych skoncentrowały się w Texas dla ochrony granicy od północnego Mexyku. Sądzą tu bowiem, że partya klerykalna w Mexyku zamierza niespodzianie przypuścić w tej okolicy główny atak, a to dla zatrudnienia tem Amerykanów, by nie mogli iść w pomoc Juarezowi, albo też dla zlokalizowania nieodzownej już teraz wojny. Jak donoszą jednak tutejsze dzienniki, możnaby skoncentrować w Texas najwięcej 500 ludzi wojska amerykańskiego, i przeto nie wiele sobie obiecują po tem rozporządzeniu jenerała Scotta. Tym sposobem znikła już nadzieja ratyfikacyi traktatu Juareza, a z nią także widoki protektoratu nad Mexykiem, o czem zbyt śmiało już marzono.

W izbie reprezentantów w Washingtonie obrano 6go b. m. kapelana izby; pomiędzy kandydatami znajdował się także rabin Raphael, który już raz otwierał sesyę modlitwą. Izba obrała Stocktona z Filadelfii. Wniosek Shermanna względem zniżenia dyety podróżnej deputowanych przyjęty został 154 głosami przeciw 21.

— W Nowej Granadzie wybuchła rewolucya. W pierwszej połowie lutego napadł niejaki Carrilo, oficer, miasto Kartago i wymordował 70 mieszkańców, między tymi 20 młodzieńców z najpierwszych familii. Miał on, jak opowiadają, zamiar odzyskać pewien zapas broni, należący do unii, który skonfiskował jenerał Mosquera. Na tę wiadomość powołał jenerał Mosquera lud do broni i wyruszył z dość znaczną podówczas siłą zbrojną do państwa Cauca, by je oderwać od konfederacyi.

— W stolicy Mexyku oświadczył się Marquez a w Guadalajarze jenerał Wool za Santa Anną. Jak donoszą z Acapulco zamordowali zbuntowani żołnierze na dniu 11go lutego jenerała Toro i cały sztab jego.

Hiszpania.

(Wiadomości bieżące. — Jenerał O'Donnel oczekiwany w Madrycie.)

Madryt, 28. marca. Słychać o zmianach w ministeryalnym gabinecie, i że mają wystąpić z gabinetu pp. Posada i Salaverria. Dziennik *Correspondencia* zbija te wieści jako bezzasadne. *Gaceta* oświadcza, że armia hiszpańska utraciła w batalii z 23go tylko 1267 żołnierzy. Jenerała Enrique O'Donnell spodziewają się tu dnia dzisiejszego.

Anglia.

(Posiedzenie z 28. marca.)

Londyn, 30. marca. Na posiedzeniu *izby niższej* z d. 28go marca, toczyły się w komitecie obrady nad bilem pana *J. Trelawny* względem zniesienia podatku kościelnego (*Church rates Abolition Bill*). Wniesioną poprzednio poprawkę p. *Newdegate*, by podatek ten opłacali na przyszłość sami tylko właściciele domów każdej parafii, odrzuciła izba większością 222 przeciw 49 głosom.

Francya.

(Wiadomości bieżące. — Jenerała Lamoricière zamiary. — Nowe fregaty. — Petycye za świecką władzą Papieża. — Budżet z r. 1858.)

Paryż, 30. marca. Dekretem cesarskim z 26. b. m. postanowiono, że banda muzyczna każdego pułku pieszego składać się ma ze 40, a każdego pułku konnego z 27 ludzi. — *Journal des Débats* zawiera długi artykuł podpisany przez sekretarza redakcyi Camus'a, w którym zbija wszelkie pretensye Szwajcaryi do neutralizowanych ziemstw sabaudzkich, a między innemi i z tem się oświadcza, że to nie ma nic do rzeczy, chociażby neutralność rzeczona miała ustać zupełnie. — Trzy dywizye armii marszałka Vaillant (dywizye Bazaine, Bourbaki i Failly), tudzież jedna część artyleryi udaje się z Włoch wprost do obozu pod Chalons. — Dnia jutrzejszego odbędzie Cesarz w hippodromie lasku bulońskiego przegląd kilku pułków należących do załogi paryskiej. — Kardynał Antonelli zaprotestował w nocie przesłanej przeciw przyłączeniu Romanii do Sardynii. — To, co dzienniki wspomniały o misyi księcia Grammont w Paryżu, jest bezzasadne, gdyż książę bawi ciągle w Rzymie, i nie wydalał się z tego miasta. — Nuncyusz papieski ksiądz Sacconi wyjeżdża z Paryża, lecz w miejsce jego przyjść ma inny nuncyusz. — Sądzą tu, że Francya nie odniesie się na nowo z zapytaniem do mocarstw względem przyłączenia Sabaudyi mimo klauzuli zawartej w tym względzie w umowie. — Dr. Kern przesłał wczoraj notę p. Thouvenel'owi, w której Szwajcarya protestuje przeciw obsadzeniu wojskowemu i cywilnemu Sabaudyi.

— Względem zamiaru jenerała Lamoricière wstąpić do wojska papieskiego, pisze *Patrie*: „Francya stolicy apostolskiej zawsze życzliwa doradza rządowi kościelnego państwa zaprowadzić organizacyę wojskową, któraby zastąpiła wszelką obcą pomoc. Oprócz rady pozwolił Cesarz wyższym oficerom francuskiego wojska okupacyjnego dopomagać przy tej reorganizacyi. Niedawno ofiarował papieski rząd jenerałowi de Lamoricière naczelne dowództwo nad swojem wojskiem. Jenerał przebywa w Belgii. Odjedzie niezwłocznie do Rzymu, aby się osobiście przekonać o składzie rzeczy. Jeżeli wtedy skłoni się do przyjęcia tej posady, będzie musiał prosić u rządu pozwolenie, które każdy Francuz mieć musi, jeśli chce wstąpić w obcą służbę, a nie chce utracić prawa obywatelstwa francuskiego, a wtedy będą zastosowane te przepisy, jakie się zachowują w podobnych przypadkach ku takim państwom, które zostają z Francyą w pewnych stosunkach."

— Pracują teraz z wielką usilnością nad uzbrojeniem spuszczonych niedawno z warsztatu fregat okutych żelazem „Normandie“ i „Gloire“, poczem mają połączyć się ze średniomorską eskadrą ewolucyjną. — *Monitor* ogłasza sprawozdanie komisyi senatu o petycyach na rzecz świeckiej władzy Papieża. Nadeszło 42 potycyi z 6342 podpisami: z Paryża 313, z Marsylii 4517 podpisów, petycya z departamentu Loary i Garony liczy 167 podpisów, i powiedziano w niej wyraźnie, że się ograniczono na tej małej liczbie podpisów jedynie dlatego, by nie wzniecać niepokoju w kraju. Komisya zaproponowała przejść do porządku dziennego, gdyż odesłanie petycyi tych do ministeryum byłoby wyrazem nieufności w politykę rządu cesarskiego. — *Monitor* ogłasza także sprawozdanie ministra finansów przedłożone Cesarzowi o budżecie z roku 1858 w którym wykazano istotnego przychodu 1871,381.904 fr. (w kosztorysie było tylko 1785,213.670 fr.), a wydatku 1858,493.891 fr., tak, że pozostało jeszcze przewyżki 12,888.013 fr. Dalej zawiera dziennik urzędowy sprawozdanie ministeryalne i dekret cesarski o kompetencyi sądowej co do popełnionych zbrodni i przestępstw w Algierze, a mianowicie w okręgu wojskowym. — *Patrie* zwraca powtórnie uwagę na to, że z sumy 100 milionów przeznaczonej na zaliczki dla zaprowadzenia drenowania, zażądali posiadacze gruntowi w tej mierze tylko 400.000 fr. Przypisuje to rozmaitym trudnościom, jakie połączono z wypłatą takich zaliczek, i spodziewa się, że nastąpi większe już ułatwienie co do tych 40 milionów franków, które przyzwolono na zaliczki dla fabrykantów.

Belgia.

(Traktat handlowy z Francyą.)

Bruxela, 29. marca. Ciągnące się już od dłuższego czasu negocyacye z gabinetem paryskim względem odnowienia belgijsko-francuskiego traktatu handlowego zostały, jak słychać, już ukończone, a podpisanie traktatu tego nastąpi niebawem.

Szwajcarya.

(Zgromadzenie rady związkowej.)

Berna, 29. marca. Dziennikowi *Indep. belge* donoszą telegraficznie: Zgromadzenie związkowe zebrało się dnia dzisiejszego. Rada związkowa przedłożyła w sprawie przyłączenia Sabaudyi do Francyi sprawozdanie, w którem zawierają się punkta następujące: Widoki bezpieczeństwa, niezawisłości i neutralności Szwajcaryi wymagają tego, by nieuwłaczano prawu, które Szwajcarya posiada do neutralizowanych części Sabaudyi. Wcielenie ich do Francyi sprzeciwiałoby się traktatom i zagrażałoby widokom Szwajcaryi nawet i w takim razie, chociażby przyjęto i nadal zasadę neutralności tych prowincyi. Spodziewać się należy, że wielkie mocarstwa przyczynią się do pomyślnego i słusznego załatwienia tej sprawy, jeśli tylko przed uchwałą ich w tej mierze nienastąpi obsadzenie wojskiem ziemstw rzeczonych, i *status quo* będzie zachowany. Na to wniesiono przez zgromadzenie związkowe następujące propozycye: Potwierdzenie środków powziętych przez radę związkową i przyzwolenie na kredyt żądany; wezwanie rady związkowej, by i nadal obstawała usilnie przy prawach Szwajcaryi co do prowincyi neutralnych, i popierała utrzymania *status quo*, upoważnienie do powzięcia środków dla osiągnięcia tych zamiarów. Zgromadzenie związkowe zwołane być ma na nowo, gdyby okazała się potrzeba ściągnienia oddziałów wojskowych, lub zajdą jakie inne ważne stosunki. Zgromadzenie związkowe powzięło uchwałę, by mianowano komisyę złożoną z 23 członków dla sprawdzenia sprawozdania rady związkowej w sprawie przyłączenia Sabaudyi do Francyi, a nastąpić to ma jeszcze dnia dzisiejszego przed wieczorem.

Włochy.

(Nota sardyńska do Szwajcaryi. — Deputacye nissejskie. — Protest księcia Modeny. — Wypadki w Rzymie. — Rozkaz dzienny jenerała Goyon.)

Turyn, 28. marca. Odpowiedź rządu sardyńskiego (którą już odesłano do Berny) na protest rady związkowej wychodzi względem traktatu z roku 1564 z tego samego stanowiska, co i nota ministra Thouvenela; równie utrzymuje i to, że klauzula względem neutralności wciągnięta była do traktatów z roku 1815 tylko na żądanie Sardynii i w jej widokach. Hrabia Cavour oświadcza jednak przy tem, że Sardynia niemyśli bynajmniej nadwerężać jakichkolwiek praw Szwajcaryi, raczej sądzi, że będą ze wszech miar uwzględnione, zwłaszcza że zebrać się ma konferencya mocarstw dla załatwienia kwestyi, względem Sabaudyi neutralnej, i że zapewne zaproszona będzie i Szwajcarya na te konferencye. Jakoż i nowa nota p. Thouvenela (otrzymana w Bernie 27. marca) wspomina o zastrzeżeniach, jakie zawierają się w traktacie względem neutralnych ziemstw sabaudzkich.

— Deputacya municypalności nissejskiej miała wczoraj ostatnią konferencyę z ministrem-prezydentem, a odchodząc nabyła przekonania, że rząd sardyński stanowczo zrzekł się już Nissy, i że przyszłe głosowanie ludności czy władz municypalnych nastąpi w obecności wojsk francuskich. W Chambery został już publicznie ogłoszony traktat względem odstąpienia Sabaudyi i Nissy do Francyi, a niebawem ma to nastąpić i w Turynie.

— Do Toskanii odpłynęło z Genuy siedm okrętów wojennych z licznem wojskiem na pokładach.

— *Gazeta austryacka* ogłasza protest Jego cesarzew. Mości Franciszka V., księcia Modeny, z datą Wiedeń 22. marca 1860, dodając że dokument ten został rozesłany wszystkim na traktacie wiedeńskim z r. 1815 podpisanym mocarstwom z wyjątkiem Francyi, z którą Modena już od dawna nie stała w żadnych stosunkach dyplomatycznych. Jednocześnie miał jak słychać cesarski gabinet austryacki otrzymać ten protest z prośbą, by go udzielił zgromadzeniu związkowemu i wszystkim państwom niemieckim.

Protest sam przypomina na wstępie, że Jego ces. Mość wypadkami toskańskiemi z ostatnich dni kwietnia z. r. tudzież jawnie nieprzyjaznem postępowaniem Sardynii zniewolony skoncentrować swoje siły wojskowe i oddalić się z tych części Modeny, które graniczą z obudwoma pomienionemi państwami, nie zaniedbał zaprotestować pod d. 14. maja 1859 przeciw niesłusznemu zaborowi tych prowincyi, którego rząd sardyński dopuścił się bezpośrednio po wyjściu wojsk.

Wypadki wojenne w Lombardyi, dokonana już rewolucya w Parmie a zagrażająca tuż zaraz w legacyach, naruszenie terytoryum modeńskiego przemarszem wojsk francuskich u granic toskańskich, zmusiły Jego ces. Mość ustąpić z większą częścią wojska i z dalszych prowincyi księstwa, był bowiem przekonany, że w obec tak przemożnych w liczbie i środkach nieprzyjaciół niepodobieństwo było utrzymać się w charakterze niezawisłego monarchy.

Rewolucyjnej fakcyi popieranej i zasilanej wszelkiemi sposobami od sardyńskiego rządu powiodło się obalić ustanowioną dekretem z d. 11. czerwca 1859 regencyę, a komisarz sardyński opanował niezwłocznie władzę i stanął na czele powstania. Wówczas wydał Jego ces. Mość z Villafranki z d. 22. czerwca drugi protest, „w którym — wyraża się dosłownie — podnieśliśmy popełniony od rządu sardyńskiego na naszych prawach monarszych rabunek i przypominając poprzednie nasze oświadczenie co do nieważności wszystkich aktów, jakie każdy rząd i każda władza niemianowana z naszego ramienia ogłasza w naszych państwach, odwołaliśmy się do zaprzyjaźnionych i sprzymierzonych dworów.“

Przebiegając następnie rozejm w Villafranka i pokój w Zuryku, tudzież stanowisko rządu francuskiego w obec wypadków, jakie zaszły po pokoju, wreście dekret wcielenia i powszechne na pozór głosowanie, jakie go poprzedziło, podnosi książę ponowny protest „przeciw czynowi, który opiera się na zasadzie przeciwnej każdemu dynastycznemu systemowi i którego przeprowadzenie nie podaje najmniejszej rękojmi prawdziwości, ponieważ ci ludzie go urządzali, przeprowadzali i kontrolowali, którzy wykluczyli wotum za prawną poprzednio istniejącą władzą, ci ludzie, mówimy, którzy ufni w liczną w naszych państwach ciągle utrzymywaną siłę zbrojną używali oszustwa i postrachu, aby przeważny nacisk wywrzeć na wotum narodu.

Cały dokument kończy się następującemi słowy:

„Wierni żołnierze co poszli za nami w państwo Cesarza Austryi i tak wspaniałomyślnie i gościnnie zostali od Niego przyjęci, ci żołnierze, którzy nie przestają nam nieprzerwanie składać dowodów swej niezachwianej wierności i przywiązania, wielka liczba znakomitych osób, co dobrowolnem wychodźtwem zaprotestowała przeciw nowemu stanowi rzeczy w naszych państwach, większa jeszcze liczba tych, co musieli znosić więzienie, ucisk wszelkiego rodzaju i utratę urzędów, i którzy dobrowolnie ustąpili z swych posad publicznych skazując się raczej na niedostatek, zamiast zaprzeć się swych zasad lub skalać imię wiernych poddanych; wstręt do wszelkiego udziału w dzisiejszych stosunkach jaki objawiła większość wyższych klas Modeny i kleru, nareście częste objawy wierności, jakie mimo czujnego nadzoru i lubo niezwłocznie przytłumione występują po wsiach — są to same dowody na to, że pozorne powszechne głosowanie, od którego sardyńska uzurpacya pożycza sobie pozoru prawowitości, nie jest niczem innem, jak tylko skutkiem tej wiarołomności i tego przymusu, którmi od początku wyszczególniało się postępowanie sardyńskiego rządu i jego adeptów.

Niniejsze uroczyste oświadczenie, składane także w imieniu naszych następców, zamierza głównie zaprotestować przeciw wszelkiemu naruszeniu naszych praw monarchicznych, które nam przysłużają prawem dziedzictwa, i które nam sankcyonowały i zagwarantowały mocarstwa europejskie.

Protestujemy przeciw doznanym łupieztwom i popełnionym uroszczeniom przeciw użytemu i podsuniętemu do tego celu powszechnemu głosowaniu, przeciw krzywdom, jakieśmy już ponieśli i jakie na przyszłość możemy ponieść, nareście przeciw stratom i szkodom, na jakie z powodu tych niesłusznych i nieprawnych powodów może być narażona pozostała nam wierna część naszych poddanych.

Zwracamy i odwołujemy się do pomocy mocarstw, co gwarantowały traktaty, przekonani, że nie zgodzą się nigdy ani na prawo silniejszego ani na teoryę pozornego powszechnego głosowania, bo taka zasada lubo obecnie na jedno z małych zastosowana państw (którego jednak prawa są równie święte jak i największych) może być poźniej z podobnych powodów rozszerzona na wszystkie inne i może zachwiać byt wszystkich monarchyi Europy.

Przejęci uczuciami naszego obowiązku w obec naszych niezachwianych w wierności poddanych, oświadczamy, że nieszczęście nie skłoni nas nigdy zrzec się naszych praw monarszych w naszych państwach, przeświadczeni, że w ten sposób wypełniamy obowiązki urzędu, jaki zlała na nas opatrzność, będziemy wyglądać przyszłych wypadków z silną otuchą, że sprawiedliwość boska położy koniec zamachom, których ofiarą stały się państwa i narody, i ustali kiedyś zwycięstwo dobrej sprawy.

Wiedeń, 22. marca 1860. *Franciszek* r. w.“

Rzym, 24. marca. Domniemanych sprawców głównych zawichrzenia z 19. przywieziono wczoraj do Civita Vecchia, zkąd odpłynąć mają na wygnanie. Przytrzymano też około dwudziestu innych osób, a w liczbie lekko rannych znajduje się także i jeden duchowny angielski. Skaleczeni podczas zaburzeń dwa oficerowie francuscy już się wyleczyli, i złożyli wizytę sztabowi żandarmeryi papieskiej. Jenerał Goyon wydał ostry rozkaz dzienny, w którym gani tych wszystkich, co się zachowali nieprzyzwoicie, gwizdali lub ksykali, jak i tych, co władzę publiczną ciężko obrażają i wyzywają, a dalej pochwala tego oficera francuskiego, który tłumy rozpędził. Jednak gani niezręczność i ślepą zaciekłość żandarmów rzymskich. Liczy zresztą na szlachetny charakter oficerów francuskich, i poleca wszystkim umiarkowanie i spokojność. Wczoraj zebrali się zwolennicy papiescy w kościele św. Piotra na uroczystą demonstracyę, przyczem widać było przed kościołem znaczną liczbę powozów.

— Zaburzenia spokojności publicznej, jakie zaszły dnia 20. na Corso, spowodowały jenerała Goyon wydać do swego wojska rozkaz dzienny, w którym usprawiedliwia postępowanie żandarmeryi papieskiej tem, że żołnierz, wystawiony na szyderstwa nie może nie unieść się czasami. Francuskie wojsko w Rzymie niech będzie pomne, że powinnością jego jest wspierać wojska papieskie; jenerał ubolewa bardzo, że oficerowie i żołnierze pod jego rozkazami, doznali także wielkiej obelgi; liczy jednak na ich umiarkowanie, i tuszy, że żołnierz jego zawsze usuwać się będą od tłumnych zbiegowisk, a w przypadku ustąpią natychmiast do najbliższej kasarni, albo do rozstawionych dla utrzymania porządku korpusów.

W drugim dziennym rozkazie oznajmia jenerał swemu wojsku ubolewanie papieskiego rządu i oficerów żandarmeryi, że w zaburzeniach także francuscy oficerowie odnieśli rany.

Niemce.

(Nowiny dworu bawarskiego. — Protest Austryi w sprawie włoskiej.)

Monachów, 28. marca. Dzisiaj wieczorem spodziewają się tu z Szwajcaryi król. sekretarza ministeryalnego Leinfeldera, z depeszami od Króla. Sądzą tu powszechnie, że stosunki Szwajcaryi w obec Cesarza Napoleona z powodu wcielenia Sabaudyi spowodują J. M. Króla Maxymiliana do opuszczenia Szwajcaryi prędzej, niż to było pierwotnym jego zamiarem. Słychać nawet, że J. M. Król uda się ze Szwajcaryi do Belgii, lub do Baden-Badenu. Są to jednak tylko pogłoski, lecz najprędzej być może, że J. M. Król wróci wprost do swego kraju.

Frankfurt, 29. marca. O proteście austryackim przeciw przyłączeniu Włoch środkowych do Sardynii zawiera *Dresdn. Jour.* następującą wiadomość: Rząd austryacki przesłał sardyńskiemu protest przeciw przyłączeniu Modeny, Parmy, Toskanii i Romanii na ręce posła pruskiego, gdyż Austrya nie ma teraz posła swego w Turynie. — Na dzisiejszem posiedzeniu zgromadzenia związkowego zakomunikował c. k. poseł prezydyalny protest rządu swojego z tem oświadczeniem, że Austrya pragnąc utrzymać pokój europejski poprzestaje tylko na formalności protestu, i niemyśli popierać go siłą zbrojną.

Szwecya.

(Obrady sejmowe. — Czynności sejmowe.)

Sztokholm, 26. marca. Dnia 17. marca wytoczyła się kwestya norweska we wszystkich czterech stanach sejmu. Od czasu zagajenia tegorocznej sesyi nie zajęło żadne posiedzenie w tak wysokim stopniu uwagi publicznej i nie zwabiło tylu słuchaczów do sali obrad, jak w dniu wymienionym. Dyskusye wszczęły się przed południem a zamknęły dopiero nad wieczorem. Jak wiadomo z telegramu, przyjęły wszystkie stany wniosek wydziału ekonomicznego względem rewizyi traktatu unii, a mianowicie stan szlachecki większością 287 przeciw 14 głosom, stan włościański 65 przeciw 28 głosów a duchowieństwo i mieszczaństwo jednomyślnie bez głosowania. Na dalszy wniosek wydziału ekonomicznego, by J. M. Król raczył odroczyć kwestyę namiestnictwa aż do przeprowadzenia rewizyi traktatu unii, oświadczyły się za tem: szlachta 276 głosami przeciw 18, duchowieństwo bez głosowania, stan mieszczański 39 głosami przeciw 21 a stan włościański 60 głosami przeciw 33. Najciekawszym ustępem w całym toku obrad była przemowa ministra sprawiedliwości, barona de Geer w stanie szlacheckim. Przemowa ta była następującej osnowy:

„Wniosek wydziału ekonomicznego dotyka przedmiotu największej wagi dla narodu bratniego, a my członkowie rady stanu, mając głos w tem zgromadzeniu zwykliśmy w ważniejszych kwestyach wyrazić nasze zdanie. Pozwalam też sobie oświadczyć przy tej sposobności, że jeżeli żaden z członków rady stanu nie weźmie udziału w obradach nad wnioskiem wydziału ekonomicznego, nie wypływa to z obojętności dla przedmiotu ale z innego zupełnie powodu. Kiedy między radami obudwu narodów, co otaczają Króla, powstała różnica zdań w wytoczonych w tej chwili sprawach, to Król będąc sędzią rozjemczym między obudwoma narodami, musi się przekonać o ile zdanie jego doradźców zgadza się z sposobem myślenia ogółu narodu. Ztądteż radzibyśmy uniknąć wszelkiego nawet pozoru, jakobyśmy zdaniem naszem chcieli wpłynąć na uchwałę, któraby nie objawiała niezawisłego i samodzielnego przekonania reprezentantów narodu.“

— Szlachta, duchowieństwo i stan włościański sejmu zgromadziły się na wniosek wydziału ekonomicznego, by prosić Jego król. Mość o ulgi w dotychczasowych przepisach paszportowych. Stan mieszczański przychylił się do tego z swej strony, wyraził jednak życzenie, by system paszportowy rozciągał się tylko na podrożujacych za granicą.

Rosya i Królestwo Polskie.

(Wiadomości bieżące. — Jarmarki kijowskie pozwolone żydom. — Tunel kowieński. — Doniesienia z Azyi małej.)

Petersburg, 23. marca. Minister spraw zewnętrznych, książę Gorczaków przyszedł do zdrowia, i zajmuje się znowu sprawami swego powołania, chociaż departamentu swego nieobjął jeszcze zupełnie, zdawszy pewne czynności urzędowe na swego zastępcę Jana Tołstoj. Pogłoski rozsiewane przez dzienniki zagraniczne o ustąpieniu księcia z posady ministeryalnej są bezzasadne.— Komisya, której poruczono wypracowanie projektu względem zaprowadzenia banków prowincyonalnych, wywiązała się już z tego poruczenia i wygotowała obszerny memoryał ogłoszony także i drukiem. Wykonanie planów podanych w tym memoryale zawisło głównie od ułożenia się stosunków finansowych, i do czego potrzeba znacznych funduszów. — Szamil niemoże się w Kałudze oswoić mimo to, że już i cała familia jego przybyła, i niemoże się pocieszyć po klęsce, co go dotknęła, chociaż potąd przybierał pozór obojętności. — W sprawach finansowych zajść ma nowy porządek i niektóre zmiany. Wkrótce wydać mają 6 milionów rubli srebrnych w monecie zdawkowej, w sztukach po 5,- 10,- 15 i 20 kopijek. Prywatni obowiązani są przyjmować je aż do ilości 3 rubli srebr. Natomiast obowiązany jest rząd do przyjęcia wszelkiej sumy w tej monecie. Zdaje się, że wartość dotychczasowej monety srebrnej niedozna żadnej zmiany. Lecz w takim razie mogą znaczne sumy w dobrej monecie srebrnej dostać się razem z podróżnemi za granicę, corocznie może po 15 do 20 milionów rubli srebrnych. Słychać też, że od podróży zagranicznych pobierany być ma „nowy podatek,“ a to po 10 rubli na miesiąc.

Petersburg, 24. marca. Ukazem cesarskim z 27. z. m. pozwolono kupcom żydowskim wszystkich trzech gild podobnie jak wszystkim innym poddanym rosyjskim zwiedzać jarmarki w Kijowie i handlować. — Jak *Północna Pszczoła* donosi, przebito już tunel kolei żelaznej w pobliżu Kowna, na przestrzeni kolei żelaznej od Wilna na Kowno ku granicy pruskiej i zaczęto podmurowywać. Tunel ten ma 600 sązni długości. — *Posłaniec Odeski* zawiera smutne doniesienia o rozbojach, jakich się dopuszczają w Mersynie, małej Azyi przywędrowane masy Czerkiesów, przezco cała okolicę czynią niebezpieczną. Tamtejszy basza turecki nie ma dostatecznej siły, aby się oprzeć nowym przybyszom, liczącym około 20.000 ludzi.

Turcya.

(Spalenie kaimów. — Wybory w księstwach. — Wiadomości bieżące.)

Konstantynopol, 22. marca. *Journal de Constantinople* donosi, że ponownie zniszczono 9 milionów kaimów po 20 tureckich piastrów każdy.

— O wyborach w Multanach i Wołoszczyźnie wyraża się ten sam dziennik, że wypadły w pomyślnym duchu i wybrani zostali ludzie, których zarówno stanowisko społeczne jak i ubiegłe życie składają dostateczne dowody o konserwacyjnym sposobie myślenia.

— Do Marsylii telegrafują z Konstantynopola pod dniem 21. marca:

„Wzburzenie umysłów w krajach słowiańskich nie uśmierzyło się wcale. Francuski poseł w Belgradzie doradzał księciu umiarkowanie, ale bardzo niepomyślną miał od księcia Michała otrzymać odpowiedź. — Porta skłoniła gabinet petersburski odwołać księcia Dołgorukiego z Serbii. — Turecka pożyczka w Londynie postępuje dość dobrze. — Sułtan ułaskawił Kandyotów. — Książę Jerzy Stirbej został na Wołoszczyźnie uwięziony. Cięży na nim podejrzenie zbrodni stanu. Przyjaciele księcia występują z namiętnością w jego obronie.“

Afryka.

(Telegraf indyjski.)

Kairo, 4. marca. Europejsko-wchodnio indyjski telegraf, zakładany staraniem berlińskich inżynierów pod przewodnictwem pana Mayer, jest już zupełnie ukończony. Z Bombaju do Kalkuty idzie także już linia, a drut na linię z Kalkuty do Chin znajduje się w drodze. Za kilka tygodni też zaczną wiadomości z Chin nadchodzić prędzej do Egiptu niż wiadomości z Europy. Nadto ma w ciągu lata stanąć linia między Egiptem a Maltą, a wtedy całą wschodnią półkulę okryje już sieć telegraficzna. Pracują już także nad drutem do Australii a jak słychać mają być ponowione niepomyślne potąd próby z telegrafem transatlantyckim.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Paryż, 1. kwietnia. Dzisiejszy *Monitor* pisze: Rząd widzi się zniewolonym przypomnieć wobec dzisiejszych stosunków, że według postanowień konkordatu żadna bula, żadne brewe, w ogóle żaden reskrypt rzymskiego dworu nie może być ani ogłoszony ani drukowany bez upoważnienia rządu.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 4. kwietnia.

Hotel rosyjski: PP. Gizowski Kaz., z Szeszorowiec. — Jełowicki Paweł, z Krakowa. — Niezabitowski Napoleon, z Nakła. — Hr. Baworowski Włodz., z Strusowa.

Hotel europejski: Ujejski Bronisław, z Lubszy. — Zawadzki Nikodem, z Bełzca.

Hotel Langa: Siemiginowski, c. k. podpor, z Gracu.

Hotel krakowski: Frankowski Ign., c. k. notaryusz, z Przemyśla. — Nahujowski Antoni, z Czernicy.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 4. kwietnia.

PP. Erlacher, c. k. kapitan, do Bielitz. — Kutkowski Apol., do Hawłowiec. — Bartmański Felix, do Tadania. — Kęplicz Kajetan, do Myszczowa. — Jełowicki Jul., do Chudowiec. — Busch Jan, c. k. porucznik, do Jarosławia. — Chwalibóg Jan, do Lipowca. — Malinowski Lubin, do Ostrowczyka. — Antoniewicz Antoni, do Skomoroch. — Skrzyszowski Michał, do Bełzca. — Hosz Edw., do Pukienicz. — Falkowski Mel., do Witryłowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 3. kwietnia.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 10° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
	‴				
7. god. zrana	324.02	+ 3.4°	89.6	połud.-wsch. sł.	pogoda
2. god. po poł.	324.29	+ 12.4°	57.7	„ „	„
10. god. wiecz.	324.68	+ 5.8°	83.8	„ „	„

Dnia 4. kwietnia 1860 r. wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym lwowskim następujące pięć liczb:

80. 48. 7. 33. 38.

Przyszłe ciągnienia nastąpią dnia 18. i 28. kwietnia 1860 r.

Kurs lwowski.

Dnia 4. kwietnia.		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	6	18	6	24
Dukat cesarski	„ „	6	22	6	28
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	10	68	10	83
Rubel srebrny rosyjski	„ „	2	7	2	10
Talar pruski	„ „	1	97	2	2
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne za 100 złr.	bez kuponów	84	23	84	80
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	70	5	70	75
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	78	25	79	25

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 4 kwietnia.

Z pożyczki narodo. po 5% za 100 złr. 78.30. Metaliki po 5% za 100 zł. 68.50; po 4½% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—. Obligacye indemnizacyjne: Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Węgier —.—; Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye. Banku narodowego sztuka 863 —; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 189.20; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.—

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—.

Wexlowy. Augsburg za 100 zł. połudn. niemieck. waluty 113.25. — Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 132.40. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.27, dukaty ces. pełnej wagi —.—, korony —.—, półkorony —.—.

KRONIKA.

Wydział Towarzystwa Dam dobroczynności składa niniejszem najczulsze podziękowanie tak szanownym amatorom, jakoteż i znakomitym naszym artystom: Wnej Klotyldzie Bogdanowiczównej, Wmu Karolowi Mikulemu i Wmu Mieczysławowi Starzewskiemu za uprzejme współdziałanie w danem na dniu 31. marca b. r. przedstawieniu teatralnem i koncercie, który raczyli uświetnić swym talentem. — Z przedstawienia tego wpłynęło 949 zł. 4 c. wal. austr., a że koszta urządzenia wynosiły 302 zł. 84 c., więc jako czysty dochód wpłynęło do kasy T. D. 646 zł. 20 c. wal. austr., za któryto znaczny zasiłek składa Wydział T. D. najgorętszą podziękę szanownej publiczności.

Ceny mięsa wołowego

dla ludności chrześciańskiej we Lwowie na czas od 5. do 12. kwietnia 1860.

Tutejsi rzeźnicy i rzeźniczki podali na bieżący tydzień następujące ceny rozmaitych gatunków mięsa:

1 funt wiedeński za krajcary w walucie austryackiej.

Nazwisko	Miejsce		Polędwica	Rozbratel	Pieczeń	Ozór	Ogon	Krzyżówka	Pieczeń biała	Krajówka	Uszyk	Kark	Szponder	Grube żebro	Pół-żebro	Łopatka	Piers (brust.)	Części przydatne od łytki i głowy	Uwaga.
Frankowska Joanna	Cela nr. 1	W jatkach murowanych na krakowskiem	30	18	18	20	14	14	14	18	14	14	14	14	14	14	14	14	
Żelichowski Jan	„ 2		30	18	18	20	14	14	14	18	14	14	14	14	14	14	14	14	
Motylewski Franciszek	„ 3		28	18	18	30	14	18	18	18	16	14	14	14	14	15	15	15	
Sidorowicz Stanisław	„ 4		35	18	18	30	14	18	18	22	18	14	16	14	14	14	16	14	
Kohmann Ignacy	„ 5		25	18	18	30	14	18	18	18	18	14	14	14	14	14	14	14	
Kohmann Antoni (syn)	„ 6		35	18	18	30	14	18	18	18	18	14	16	14	14	14	16	14	
Lipanowicz Piotr	„ 7		26	20	20	25	14	18	18	20	16	14	14	14	14	14	14	14	
Solska Józefa	„ 8		35	18	18	30	14	18	18	18	18	14	16	14	14	14	16	14	
Hachlewska Apolonia	„ 9		28	17	18	20	12	14	14	18	14	14	14	14	14	14	14	14	
Zaworska Agnieszka	„ 10		30	18	18	20	14	14	14	18	14	14	14	14	14	14	14	14	
Kohmann Antoni (ojciec)	„ 11		35	20	20	30	14	20	20	20	20	14	16	14	14	14	16	14	
Łępicki Maciej	„ 12		30	18	18	20	13	18	18	18	15	13	13	15	13	13	13	13	
Motylewski Wojciech	„ 13		28	18	18	30	13	18	18	18	16	13	13	13	13	14	14	14	
Mokrzycki Jedrzej	„ 14		30	18	20	30	14	18	18	20	18	14	14	14	14	14	14	14	
Kochelles Jakób	„ 15		20	18	18	18	13	17	18	17	16	13	13	13	13	13	13	13	
Beitscher Daniel	„ 16		18	16	16	.	.	16	16	16	15	13	12	13	13	14	14	12	
Sidorowicz Józef	„ 1	W jatkach mur. na halickiem	30	20	20	30	14	18	18	20	16	14	14	14	14	14	15	15	
Niewiadomski Walenty	„ 2		28	20	20	30	14	20	20	20	18	14	14	14	14	14	14	14	
Motylewski Klemens	„ 3		28	18	18	30	14	18	18	18	16	14	14	14	14	16	16	15	
Solski Ludwik	„ 4		30	20	20	30	14	16	16	20	16	14	14	14	14	14	14	14	
Jakubiczka Piotr	„ 6		28	18	18	28	14	18	18	20	16	14	14	14	14	16	16	14	
Frankowska Anna	„ 7		30	18	18	25	14	18	18	18	16	14	15	14	14	15	15	14	
Rożniatowicz Kazimierz	„ 9		20	18	18	25	14	18	18	18	16	14	15	14	14	15	15	14	
Klimpel Wacław	w budzie nr. 1	na Chorążczyznie	22	17	18	20	12	18	17	17	17	14	14	14	14	14	14	12	
Schrenzel Feiwel	„ 9		20	18	18	18	12	18	18	18	18	14	14	14	14	14	14	14	
Kochelles Jakób	„ 10		22	18	20	24	14	20	20	20	16	14	14	14	14	15	15	14	
Luft Wolf	„ 12		20	18	18	20	12	18	18	18	16	14	14	14	14	14	14	14	
Tafel Majer Barach	„ 17		20	17	17	19	14	17	17	17	17	14	14	14	14	14	14	14	
Kugel Chaim Ber	„ 18		22	18	18	18	14	18	18	18	16	14	14	14	14	15	15	14	
Gołębski Antoni	w budzie nr. 2	przy jatkach krakowskich	25	18	18	24	13	18	18	18	18	14	14	14	14	14	14	14	
Lunda Katarzyna	„ 3		25	18	18	20	14	18	16	18	16	14	14	14	14	14	14	14	
Górski Józef	„ 4		30	18	18	25	12	16	18	18	15	13	13	13	13	14	14	13	
Michoński Franciszek	„ 5		25	18	18	30	13	18	16	18	16	13	13	13	14	14	14	13	
Mokrzycki Karol	„ 6		30	20	20	30	14	18	18	20	18	14	14	14	14	14	14	14	
Danielski Franciszek	„ 7		25	18	18	30	14	18	16	18	16	14	14	14	14	14	14	14	
Lipanowicz Jakób	„ 8		25	17	17	30	13	17	16	17	15	13	13	13	14	14	14	13	
Niewiadomski Walenty	„ 11		28	18	18	30	14	18	18	20	17	14	14	14	14	14	14	14	
Klimpel Wacław	14 na p. brodz.		22	17	18	20	12	18	17	17	16	13	13	13	13	13	13	12	
Pordes Mojżesz	16 „ „		20	18	18	14	14	18	16	18	15	12	13	14	13	14	15	12	
Hartel Izak Hersz	15 obok koś. ś. Anny		20	16	18	18	13	18	18	18	15	13	13	13	13	13	13	13	
Schrenzel Feiwel	13 Ulica strzelecka		19	16	17	16	9	17	17	18	15	13	13	13	13	13	14	13	
Wischek Benin	20 „ „		25	15	16	20	12	16	16	16	15	12	12	12	12	14	12	12	
Haimbach Abraham	19 „ „		25	16	16	25	12	16	15	16	16	12	13	13	13	13	13	13	

Z urzędu targowego stołecznego miasta
Lwów, dnia 5. kwietnia 1860.

Główny Redaktor *M. Szrzeniawa Sartyni.*

Z c. k. galic. drukarni rządowej.